

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

01 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Petru Ursache,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Ghenadie Nicolaev,

Elena Covalenco,

cu participarea:

procurorului

Nicolae Suvac,

avocatului

Pavel Cebotari,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani din 06 august 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în cauza penală privind inculpatul

***Sorbală Emil Vasile, născut la
18 mai 1969 în s. Sauca, r-nul Ocnîța, domiciliat în
mun. Chișinău, str. Gheorghe Asachi 53/1a, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.***

*Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 03 februarie - 06 august 2012,
în instanța de apel: 04 septembrie 2012 - 06 februarie 2013,
în instanța de recurs: 23 aprilie – 01 octombrie 2013.*

Procedura de citare legal îndeplinită.

Procurorul a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani din 06 august 2012, Sorbală Emil a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 an.

Acțiunea civilă înaintată de Zatic Maria a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 01.01.2012, aproximativ pe la orele 18.00, în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, în spate la Arca de Triumf din Piața Marii Adunări Naționale, în rezultatul unei certii apărute spontan între inculpatul Sorbală Emil cu Maria Zatic, i-a aplicat ultimii o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea cutiei toracice, cauzându-i vătămări corporale grave.

Acțiunile inculpatului au fost recalificate din prevederile art. 27,145 alin. (1) la cele ale art. 151 alin .(1) Cod penal, deoarece tentativa de omor poate avea loc numai cu intenție directă, adică atunci când acțiunile vinovatului demonstrează despre aceea că el a prevenit survenirea morții, dorea aceasta, dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui.

Instanța a relevat că activitatea inculpatului ține de sculptură, pictură și permanent purta cuțit în haine, geantă. Între inculpat și partea vătămată și persistau conflictele, însă nici unul din aceste conflicte nu au fost soldate cu violențe sau amenințări. Inculpatul a declarat că nu a înțeles cum a lovit partea vătămată cu cuțitul pe care îl ținea în mână, jucându-se cu el. Pe parcursul examinării cauzei partea vătămată și-a schimbat atît declarațiile, cît și comportamentul față de inculpat, susținînd că el a avut intenția de a o omorî, ceea ce se combate cu toate probele analizate în cadrul ședinței de judecată. Acțiunile și comportamentul inculpatului demonstrează de la sine contrariul - după aplicarea loviturii partea vătămată a mers vre-o doi pași a spus că curge sînge, iar inculpatul nu a părăsit locul speriat dar a chemat ambulanța și s-au deplasat spre salvare împreună.

Era un cuțit de bucătărie sau un cuțit de lucru al inculpatului, cu care a fost aplicată lovitura, în cadrul ședinței de judecată nu a fost posibil de stabilit, deoarece cuțitul în cauză nu a fost găsit la fața locului.

Conform raportului de examinare medico-legală din 02.01.2012, părții vătămate i-au fost cauzate plaga prin armă albă înțepată penetrantă a hemitoracelui stîng cu lezarea cordului, hemopericard, tamponada cordului, șoc hipovolmic gr. III, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect înțepător – tăietor și se califică ca vătămare corporală gravă.

Circumstanțe atenuante și agravante în cadrul ședinței de judecată nu au fost stabilite.

Reieșind din circumstanțele cazului, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave, ținînd cont de scopul pedepsei penale, instanța a considerat rațional de aplicat față de inculpat o pedeapsă non privativă de libertate, conform prevederilor art. 90 Cod penal, iar acțiunea civilă a părții vătămate, urmînd a o admite în principiu și a o lăsa spre examinare în procedura civilă.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că instanța de judecată nu a luat în considerație și nu a apreciat la justa valoare declarațiile părții vătămate, care a lămurit că la 01 ianuarie 2012 a fost telefonată de inculpat. Acesta i-a comunicat că dorește să se întâlnească cu ea, amenințînd-o că dacă v-a veni cu poliția el le v-a tăia gîturile. Cînd s-au întîlnit în centru orașului, inculpatul a manifestat un comportament agresiv, avînd

la sine pregătit din timp un cuțit de bucătărie, luat de la domiciliu, cu care intenționat a lovit-o în piept. Ea și-a revenit la spital.

Instanța nu a apreciat obiectiv nici celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea tentativei de omor și încercării de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Astfel, martorului Zatic Natalia a declarat că la spital mama ei, Zatic Maria, i-a comunicat că inculpatul a vrut să o omoare lovind-o cu cuțitul de bucătărie în piept. Inculpatul des o amenința cu omorul și o maltrata pe maică-sa.

Martorului Meleca Nadejda a declarat că partea vătămată Zatic Măria i-a povestit că inculpatul anterior de mai multe ori a maltrat-o și amenințat-o cu omorul.

Martorului Us Vladimir, care locuiește în vecinătatea părților, a confirmat că inculpatul o maltrata des pe partea vătămată.

Expertului medico-legist a relatat în instanța de judecată că lovitura cu cuțitul în pieptul părții vătămate a fost aplicată intenționat și cu forță pentru a-i leza organele vitale, excluzând aplicarea vătămarilor corporale din imprudență.

Prin raportul de expertiză medico-legală din 02 ianuarie 2012, s-a constatat că părții vătămate i-a fost provocată vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață - plagă penetrantă hemitoracelui stîng cu lezarea cordului, hemopericard tamponada cordului, șoc hipovolmic gr. III, fiind cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect înțepător-tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

3.1 A declar apel și partea vătămată, cerînd admiterea apelului, casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal.

Apelanta a indicat că acțiunile inculpatului au fost săvîrșite cu intenție directă. Adică el își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit survenirea acestor urmări. Inculpatul a aplicat lovitura anume în regiunea inimii, anatomică vitală pentru organismul uman. Persoana care nu are intenția de a curma viața unei alte persoane nu-i aplică lovituri direct în inimă, ci în regiunile ce nu ar cauza decesul. Persoana care nu are scop să comită un omor, nu aduce la împlinire cu persoana iubită un cuțit ascuns. Deci, inculpatul a urmărit un sfîrșit letal pentru ea, dorea survenirea morții însă din motive independente de voința lui, ea nu s-a produs. Inculpatul, observînd că se apropie doi colaboratori ai poliției, s-a pierdut și a început a striga: "Ambulanța." În acest caz decesul nu a survenit pentru că a fost acordată la timp asistență medicală, concluzie susținută de către declarațiile expertului Frumusachi V.

Declarațiile că inculpatul nu a avut intenția s-o omoare au fost date prin constrîngerea psihică din partea ultimului și a amenințărilor că, în caz contrar, ea și fiica, Zatic Natalia, nu vor avea viață liniștită. Ele au fost hărțuite în acest sens atît telefonic, cît și personal. Ele au depus o plîngere la organul de urmărire penală.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, apelurile au fost admise parțial, casată sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

De la Sorbală Emil s-a încasat în beneficiul Mariei Zatic prejudiciul moral în mărime de 15.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar demonstra prezența la inculpat în timpul comiterii faptei a intenției de a omorî victima.

Prima instanță a dat probelor administrate o apreciere cuvenită.

Părții vătămate i-a fost cauzată numai o lovitură, după care inculpat a chemat ambulanța pentru acordarea tratamentului medical și declarațiile lui în această privință nu au fost combătute.

Probele cercetate la judecarea cauzei în condițiile legii coroborează între ele, sunt utile, pertinente și concludente și în ansamblul lor demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate, circumstanțele de fapt stabilite, de la inculpat urmează a încasa 15.000 lei – ceea ce va corespunde unei satisfacții efective în sensul art. 20 din Constituția R. Moldova.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a luat în considerație, nu a apreciat la justa valoare și chiar nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate că la 01 ianuarie 2012 a fost telefonată de inculpat, care i-a comunicat că dorește să se întâlnească cu ea și să discute, amenințînd-o că dacă v-a veni cu poliția el le v-a tăia gîtul. Cînd s-au întâlnit în centrul orașului, inculpatul avea un comportament agresiv, avînd la sine pregătit din timp un cuțit de bucătărie luat de la domiciliu, cu care intenționat i-a aplicat o lovitură în piept, după care ea și-a revenit abia la spital.

Declarațiile părții vătămate sunt confirmate de martorii Zatic Natalia, Meleca Nadejda, Us Vladimir și expertului medico – legist și de raportul de expertiză medico-legală din 02 ianuarie 2012, asupra cărora instanța de apel la fel nu s-a pronunțat.

Instanța de apel n-a binevoit să rețină următoarele circumstanțe factice: amenințarea cu omor a părții vătămate de către inculpat, sosirea inculpatului la locul întâlnirii cu un cuțit din timp pregătit, care după comiterea faptei a dispărut, aplicarea de către inculpat părții vătămate a unei lovituri cu cuțitul în regiunea pieptului intenționat de a-i leza organele vitale.

Asemenea împrejurări evident demonstrează că scopul inculpatului a fost unic, de a tenta la viața părții vătămate, fiind încrezut că de la lovitura aplicată în regiunea pieptului partea vătămată nu avea șanse de a supraviețui.

Instanța de apel nu a verificat și cercetat probele prezentate de acuzatorul de stat și nu a indica motivele pentru care le-a respins.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 101 alin. (1), 325 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1) - 4), 394 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul cînd o parte a acuzației este considerată neîntemeiată – temeiurile pentru aceasta, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

Aceste prevederi legale au fost totalmente încălcate de către instanța de fond.

Astfel, potrivit rechizitoriului inculpatul este acuzat că a săvîrșit infracțiunea prevăzută la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, în următoarele circumstanțe: la 01.01.2012, aproximativ ora 18.00, în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, în spate Arca de Triumf din Piața Marii Adunări Naționale, avînd intenția săvîrșirii omorului cet. Maria Zatic, în rezultatul unei cerți apărute spontan, intenționat i-a aplicat o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea cutiei toracice, cauzîndu-i vătămări corporale grave, însă moartea ei nu a survenit din motiv că i-a fost acordat imediat ajutorul medical de urgență (*f.d.* 85).

Instanța de fond a recalificat acțiunile inculpatului la prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal, constatînd în sentință că: la 01.01.2012, aproximativ pe la orele 18.00, în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, în spate la Arca de Triumf din Piața Marii Adunări Naționale, în rezultatul unei cerți apărute spontan între inculpatul

Sorbală Emil cu Maria Zatic, i-a aplicat ultimii o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea cutiei toracice, cauzându-i vătămări corporale grave (*pct. 2 din decizie*).

Prin urmare, instanța nu a soluționat cauza în raport cu toate circumstanțele de fapt invocate în rechizitoriu, cum ar fi intenția cu care inculpatul a aplicat părții vătămate o lovitură de cuțit în regiunea cutiei toracice și legătura causală între această acțiune și ajutorul medical de urgență acordat ultimei, datorită căruia nu a survenit moartea ei.

Totodată, potrivit părții descriptive a sentinței, instanța de fond nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În special, instanța nu s-a pronunțat asupra următoarelor probe:

a) depozițiilor părții vătămate că, întîlnindu-se, inculpatul i-a spus că o v-a omorî pe ea și poliția dacă va interveni, ea încercat să-l calmeze însă el nu se liniștea, a scos un cuțit și a lovit-o, iar ea și-a pierdut cunoștința (*f.d. 11*);

b) depozițiile martorului Zatic Natalia, căreia partea vătămată i-a confirmat cele relatate (*f.d. 18, 138*);

c) depozițiile expertului Frumusachi Vitalie, că localizarea și gravitatea vătămarilor corporale erau de natură să ducă la decesul părții vătămate, dacă nu intervenea o asistență medicală urgentă... (*f.d. 145*);

d) raportul de expertiză medico-legală din 02 ianuarie 2012, conform căruia părții vătămate i-a fost provocată vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață - plagă prin armă albă înțepată-tăiată, penetrantă hemitoracelui stîng cu lezarea cordului, hemopericard, tamponada cordului, șoc hipovolmic gr. III, fiind cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect înțepător-tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate. În cadrul operației: s-a efectuat pericardotomia eliminînd circa 1,0 litre de sînge cu cheaguri, s-a efectuat masaj direct al inimii și activitatea ei s-a restabilit, s-au aplicat trei suturi pe cord... (*f.d. 41*);

Pe lîngă aceasta, instanța de fond a omis să i-a în considerare jurisprudența națională în cauze penale similare, conform căreia instanța judecătorească, soluționînd chestiunea despre vinovăția tentativei de omor a persoanei, va reieși din cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvîrșite, va ține cont, în special, de anturajul, modul de săvîrșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor, comportarea anterioară a vinovatului și a victimei, relațiile dintre ei. Tentativa de omor este posibilă numai cu o intenție directă, adică cînd acțiunile vinovatului demonstau despre aceea că el a prevăzut survenirea morții, dorea aceasta, dar sfîrșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui. Dacă tentativa a fost consumată și vinovatul a refuzat să continue acțiunile orientate spre atingerea rezultatului criminal, are loc nu renunțul benevol la săvîrșirea infracțiunii, ci renunțarea la repetarea atentatului criminal.

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii prevăzută la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, că instanța de fond neîntemeiat a reîncadrat acțiunile lui în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Prin urmare prima instanță nu a soluționat fondul cauzei penale în raport cu împrejurările invocate în rechizitoriu și prescripțiile de drept enunțate, adoptând o sentință ilegală, neîntemeiată și nemotivată.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței naționale, instanța de apel este obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel, întrucît asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Aceste prevederi au fost ignorate de către instanța de apel.

Or, potrivit părții descriptive a deciziei contestate, instanța de apel nu a reacționat în nici un fel asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și a repetat întocmai erorile conținute în partea descriptivă a sentinței. Acestea, fiind valabile și pentru instanța de apel, au generat pronunțarea de către această instanță a unei decizii lipsite de o motivare legală, nefiind soluționat fondul apelului procurorului și al părții vătămate conform stipulărilor de drept nominalizate și fără a se pronunța asupra motivelor invocate în apelurile declarate, reproduse în pct. 3., 3.1 și 5 din prezenta decizie (*pct. 4 din decizie*).

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că, prima instanță nu a soluționat fondul cauzei penale în raport cu circumstanțele imputate inculpatului prin rechizitoriu, iar instanța de apel nu a judecat apelul procurorului și al părții vătămate în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Dat fiind că încălcările, comise de ambele instanțe, a normelor procedurale specificate constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casării totale a deciziei contestate și

dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în cauza penală în privința inculpatului Sorbală Emil Vasile și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată în ședința publică din 29 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Ghenadie Nicolaev

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

01 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Petru Ursache,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Ghenadie Nicolaev,
Elena Covalenco,

cu participarea:

procurorului

Nicolae Suvac,

avocatului

Pavel Cebotari,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procuror împotriva
sentinței Judecătorei Buiucani din 06 august 2012 și deciziei Colegiului penal al
Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în cauza penală privind inculpatul

Sorbală Emil Vasile, născut la
18 mai 1969 în s. Sauca, r-nul Ocnîța, domiciliat în
mun. Chișinău, str. Gheorghe Asachi 53/1a, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 03 februarie - 06 august 2012,

în instanța de apel: 04 septembrie 2012 - 06 februarie 2013,

în instanța de recurs: 23 aprilie – 01 octombrie 2013.

Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură
penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în cauza penală
în privința inculpatului Sorbală Emil Vasile și dispune rejudecarea cauzei de către
aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată va fi pronunțată la 29 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Ghenadie Nicolaev

Elena Covalenco